

Prædiken til 2. pinsedag

Johs. 3, 16-21

Jeg læste forleden dag en, synes jeg, både usædvanlig og iørefaldende og præcis definition på, hvad Pinsen er. Den skal I også ha' fornøjelsen af: "Pinsen er en opdatering af Guds omsorg for verden!"

"Pinsen er en opdatering af Guds omsorg for verden!" Det sjove og iørefaldende er jo det dér sammenstød mellem det moderne ord "opdatering", der får én til at tænke på noget, man skulle ha' gjort ved sin computer og så de ældgamle udtryk og ord som "Pinse", "Guds omsorg". "Opdatering" - det er sådan ét af de her tidstypiske ord, skabt af udviklingen og tidens behov og i al fald ikke et ord, vi brugte meget for bare 15-20 år siden. Det er et ord, der er kommet til os, og som vi har taget i brug i takt med computerens indtog i de små hjem. At opdatere sin computer er at putte nyt i den, gøre den i stand til at følge med, så den kan udføre de opgaver, den skal kunne klare.

Oprindelsen af ordet "Pinse" går noget længere tilbage end "opdatere". Det er et gammelt ord, et gammelt begreb. Selve ordet betyder "halvtredsindstyvende", altså nr. 50. Det kommer af det græske ord "pentekoste", der bare betyder 50. Pinsen

fejres nemlig 50 dage efter påske. Går vi til indholdet, begrebet bag ordet, så ligger der jo en begivenhed bag - den vi fejrede i går og fortsætter med i dag. Den begivenhed at Gud sendte sin Ånd, Helligånden til menneskene, 50 dage efter den første Påske. Den kom som en susen, en ånden, og som små klare flammer. Alt det som gav Jesu disciple mod og styrke så de kunne det de skulle - nemlig rejse ud i verden og gi' det videre som Jesus havde givet dem. Ja, de blev skubbet i gang, med et ordentligt pust i nakken: simpelthen opdateret. De skulle rent ud sagt ud og opdatere.

Pinsen kaldes også "Kirkens fødselsdag", fordi Guds Ånd med ét slag - som vi hørte om det læst fra alteret for lidt siden - bevirkede, at en hel masse mennesker på én dag blev kristne, det vil sige, blev klar til at danne kirke, kirkesamfund i verden, mens det indtil da kun havde været de, der havde fulgt Jesus, disciplene og en lille kreds omkring dem. Kirkens fødselsdag betyder i denne sammenhæng, at den kristne kirke, fællesskabet af kristne blev til, kom til verden, og som Grundtvig skriver det i en salme: "Vi er

Guds hus og kirke nu bygget af levende stene”.

”Pinsen er en opdatering af Guds omsorg for verden!” Der skete noget særligt, noget nyt den dér halvtredsindstyvende dag efter Påske for mange år siden. På den dag der kom til at hedde Pinsedag, slet og ret den halvtredsindstyvende dag. Jesus havde kort forinden sagt til sine disciple: ’Jeg forlader jer, men kommer til jer igen’ og ’Jeg vil sende jer Talsmanden - det vil sige Helligånden - som verden ikke kan tage imod, fordi de ikke kender den’. Det var Helligånden der kom den første Pinsedag. Selveste Guds egen Ånd! Eller Talsmanden som Jesus også kalder den. Talsmanden er et andet navn for Helligånden. En talsmand er den som taler for en anden, på en andens vegne, lægger stemme til, lægger kræfter til. Taler for en sag. Man ku’ måske sige, at det er Helligånden der opdateres med! Den er soft-waren der lægges ind i computeren. Den er det som skal gi’ kræfter til opgaven. Nye kræfter.

”Pinsen er en opdatering af Guds omsorg for verden!” Ja, netop en opdatering, en fornyelse. For Gud har jo altid siden tidernes morgen haft omsorg for verden, for sine mennesker. Det var ikke noget nyt heller der på den ”halvtredsindstyvende” dag efter den første påske, hvor Jesus var død og opstået. Men der skulle opdatering til.

Og det skal der stadig! Derfor kom Helligånden for at blive.

Jesus fo’r til himmels, og sidder ved Guds højre hånd, Gud kan vi heller ikke sådan se til daglig, men Helligånden - den 3. af den 3-enige Guds måder at vise sig for os på - den kan vi om ikke se, så mærke! Helligånden er, som vi sang det, ”glæde og lys”, ”styrke og mod”, lysets Ånd, Kærligheds Ånd, sandheds Ånd og Trøsteren. Det er Helligåndens styrke vi mærker i os, når vi bliver bevæget, rørt, også bogstaveligt: når vi bare må op af stolen. Og det er med dén som jeg læste det lige før fra alteret fra en gammeltestamentlig salme: ”Du sender din ånd, og der skabes liv, du gør jorden ny”. Det gjorde Gud dengang, det gør Gud stadig. Han gør det hver dag. Med sin Ånd. Han sender sin Ånd, han ånder, han puster liv i og puster til os. Puster os i nakken så vi kommer i gang. Han gi’r livet og vores liv et skub, så der bliver gang i det. Så vi ikke står stille. Så hans ånd strømmer igennem os, som et sommerligt gennemtræk, en forfriskende udluftning! Så livet stadigt ”opdateres”!

I pinsedagene fejrer vi at Guds ånd er over os og i os. Eller som evangelisten Johannes skrev det med de ord der er evangelieteksten til i dag: ”Således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv. For Gud sendte ikke sin søn til verden for at dømme verden, men for at verden skal frelses ved ham”. At frelses, at blive frelst er at blive sat fri, lukket op for. Ikke takket være sin egen indsats, eller fordi jeg har gjort noget særlig fortjenstfuldt, men takket være noget en anden gør for mig. At blive frelst af Guds kærlighed bety-

der at blive sat i stand til at elske. ”Således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv. ... for at verden skal frelses ved ham”. Uh, det lyder vist kringlet og teologisk! Og hvordan skal det så forstås her i Pinsens lys? Jamen sådan at i pinselyset, som både er det skarpe, klare forsommerlys, en tidlig pinsemorgen og det lys der gik op for disciplene 50 dage efter påskemorgen, 10 dage efter Kristi Himmelfart og det lys Gud gi’r os at leve i hver dag, netop i lyset af Pinse bliver det så lysende klart at vi lever i lyset af Guds kærlige omsorg. I lyset af at han vil os.

Vi lever ikke i kraft af os selv, men i kraft af at han vil os, gi’r os liv, gi’r os sin ånd. Ånder på os og i os. Bogstaveligt puster liv i os. Ånder på os og gi’r os på den måde af sin livskraft. Præcis som den gamle fortælling fra begyndelsen af Biblen fortæller om hvordan Gud pustede livsånde i det allerførste menneske, Adam – så Adam (der jo var lavet af jord og vand, af ler) blev et levende menneske: beåndet, besjælet, fri til at leve. Sådan puster Gud liv i os hver eneste dag og sætter os fri til at leve, sætter os fri til at elske. Leve i hans lys mellem hinanden, og til at elske dvs. gi’ videre af den kærlighed som han elsker os med.

Vi bruger sommetider udtrykket ”åndløst” om noget der er fuldstændigt tomt for indhold. ”Et åndløst liv”: det er slet ikke til at holde ud at tænke på. Da jeg var 15-16 år sa’e vi sommetider om en lærer at han bare var ”Så åndet!” Det var når læreren bare var så meget for meget, åh så klog! Vi ken-

Redaktion

Sognepræst
Margrethe Dahlerup Koch
Høbrovej 3
6980 Tim
mdk@km.dk

Sognepræst
Søren Jensen
Byløkken 27
8240 Risskov
sjen@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 3373 2800
vartov@vartov.dk

der også udtrykket: at gøre noget i en andens ånd: ”Sådan ville min gamle farmor ha’ ønsket det, jeg vil gøre det i hendes ånd!” tænkte jeg i fredags, da pæonerne var lige ved at springe ud og jeg tog bare én af dem ind i en skål vand! Uden ånd - så går det ikke. Uden Ånd - intet liv. Et åndløst liv er uudholdeligt at tænke på. Det er det samme som et kærlighedsløst liv. Uden Guds ånd er vi handlingslammede.

Lad os leve og handle i Guds ånd. Den Hellige Ånd der er hans stadige omsorg for os. Uden Helligånden så gik det slet ikke! Så gik alting i stå. Hvert år til Pinse fejrer vi at vi har Ånden hos os og i os, Guds Helligånd: ”Pinsen er opdatering af Guds omsorg for verden!”

Glædelig Pinse!

Lov og tak og evig ære være dig vor Far, Søn og Helligånd,
Du, som var, er og bliver en sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen.

Anne Bredsdorff
Kildebrønne

Salmer: 291-289-309-298-287